

SZARVASI LAPOK.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

ELOFIZETÉSI AR:

Egész évre 5 frt. — kr.
Félévre 2 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Az előfizetési és hirdetési pénzek, egy a lap szemlélt részét illető közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra küldendők. Kéziratok nem adatnak vissza.

Hirdetési díjak:

Egy három hasábos petisor 5 kr
Kétszeri közlésnél 4 kr
Háromszori közlésnél 3 kr
Többszöri hirdetéseknel engedmény adatik. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Anyilt-terben minden garmondsor díja 10 kr

Előfizetési felhívás

„SZARVASI LAPOK“

1886-ik évi harmadik évfolyamára.

Midőn ezennel lapunk harmadik évi folyamára való előfizetésre hívnók fel t. olvasóinkat, tesszük azt azon reményben, hogy Szarvas városa és szép vidékének közönsége, valamint mindazok, kik ezt a várost szülőföldjüknek vallják, vagy ezen városban töltvén vidor ifjúságukat mint tanulók, annak ügyei iránt melegen érdeklődnek, pártfogásukat nemes feladatot teljesítő lapunktól megvonni nem fogják.

A lap fennmaradása mellett ma sokkal több ok szól, mint a mennyi azt két év előtt létrehozta.

Társadalmi életünkben léptenyomon merülnek fel eszmék, melyek élénkebben csak akkor vitathatók meg, ha van közlőny, melyben az avatottak gondolataikat közölhetik. Lapunk ezt akarja közvetíteni, nem azzal a hittel, hogy csak mi találjuk el mindenben az igazi utat, de azzal a jó akarral, hogy az igazat keresni s így az ügyeket megoldásukhoz közelebb vinni törekszünk.

Hogy ezen feladatunknak megfeleltünk, szabadjon lapunk két évi folyamára hivatkozunk. hol mind azon ügyekhez, melyek városunk vagy vidékünk érdekeit érinték, hozzászólni s nem egy ügyben az eszmék tisztázásához hozzájárulni alkalmunk volt.

Ki tagadná azt, hogy városunknak most is ne volnának megvitató fontos

kérdései? Ki tudna azzal a gondolattal megbarátkozni, hogy Szarvas városa, mely hazánk városai sorában kitünő (a sorban 20-ik) helyet foglal el, helyi közlőny nélkül maradjon?

Valjon ki tudná-e békiteni e város hazafias közönséget az a gondolat, hogy a város magyar közlőnye pártolás hiánya miatt megszünt akkor, midőn a hirhedett „Hlásnik“-nak városunkban, napról napra szaporodnak előfizetői? Nem akarunk az ellen felszólalni, ha valaki tótul olvas de meg kell ütköznünk azon, hogy oly irányú lapot tart és olvas, minőnek a „Hlásnik“-ot mindenki ismeri. Sz ez azon okok egyike, mely városunk magyar közlőnyének fennmaradását ma inkább mint két év előtt szükségessé teszi.

Szabadjon még megjegyeznünk, hogy lapunk mint vegyes tartalmú társadalmi lap köréből minden politikát kizár; mi nem vagyunk, s ezentúl sem leszünk, sem egyik sem másik pártnak orgonuma, szigoruan akartuk eddig, és fogjuk ezentúl is **neutrálitásunkat megőrizni.**

Birjuk minden eddigi bel- és kül-munkatársaink ígérését, hogy becses dolgozataikkal lapunkat ezentúl is gyámolítani készek, s nekünk jól esik ezennel kinyilatkoztatnunk, hogy valamint azt már részben a lefolyt második évfolyamban is tevők, munkatársaink dolgozatait — szerényen ugyan — **díjazni óhajtjuk.** Ezen szándékunkat azonban csak akkor vagyunk képesek teljesíteni, ha t. olvasó közönségünk a lapot melegebb pártolásban részesíti.

A lefolyt két évben lapunkat **becses**

dolgozataikkal gyámolítani szivesek voltak: Achim Ádám, Aesculap (Reck Géza), Dr. Bácskay Albert, Balkányi (Benzur Sándor) Balla Mátyás, Balog István, Dr. Bánfi Zsigmond, Bánhegyi István, Benka Gyula, Bracsok István, Dancs Béla, Dinya János, Dr. Fuksz Ede, Gajdács Pál, Geeser Béla, Gelléri Miksa, Gyöngyösi László, Gyomay Zsigmond, Haan Lajos, Haviár Dani, Haviár Gyula, Horváth Sámuel, Jancsovics István és Péter, Jelenfi Jenő, Kemény Zoltán, Kernuch Adolf, Keviczky László, Kontur Béla, Krajsevics Soma, Dr. Krecsmárik János, Lichterwerter Antal, Lehr Emma, Mihálfi Lajos, Mikolay Mihály, Mocsónyi Ágost és József, Molnár János, Mokry Sámuel, Moravcsik Géza, Oláh Miklós, Réthy Dezső, Salacz Ferencz, Dr. Seyfried Ernő, Sipos Soma, Szendy György, Tatay István, Dr. Télessy József, Zih Károly, Zlinszky István, Dr. Zsilinszky Endre, Zsolnai Soma.

Jövőre is gondoskodva van arról, hogy a vidéken úgy, valamint különösen megyei székvárosunkban, rendes levelezőink legyenek.

Mi tehát részünkről mindent megfogunk tenni, hogy a t. olvasó közönség méltányos igényeit kielégítsük, de éppen azért kérelemmel fordulunk t. olvasóinkhoz, hogy törekvésünket a lap pártolása, előfizetéseik megújítása s újelőfizetők nyeresé által gyámolítani sziveskedjenek.

Ebben a reményben fogjuk lapunk harmadik évfolyamát megnyitni.

MIHÁLFI JÓZSEF,

a „Szarvasi Lapok“

felelős szerkesztője és kiadótulajdonosa.

TÁBOZA.

Intés.

Kitárva előttem hazám története.
Minden egyes lapján oda vésve jegye
Az idő kezének.
Forgatom, forgatom s mint éjjeli árnyak
Fényes, hosszú sorban lelkem elé szállnak
Az ismerős képek.

Látom birodalmát dicső Nagy Lajosnak,
Melyet három tenger hullámai mosnak
S ringatnak karjai.
Igazságos Mátyás hadverő táborát
S győztes csaták után áldomasi torát
Hallom még hangzani.

Majd, mint kísértetek sárbolygó éjben:
Köd módra libegve szállanak elébem
Rég pihenő árnyak.
Ez hozza a jajsztót Mohács mezejéről,
Annak, gyásza beszél könyező szeméről
Mohi pusztájának.

Fényes kép, sötét kép egymás mellé rakva;
Hol örömmnek derűs — hol bűnnek gyász napja:
Népem története!
A mi fényes benned, fényessé mi tettük;
A mi gyász, azt végig mind mi keseregtük,
Immár évezrede.

Ti, kikkel miénknek egy hazát nevezünk,
S örömet, bánatát megosztatok velünk
Oly sok század évnél;
Ti, kik, bár idegen szóra nyílt ajkatok,
Vészben zivatarban velünk harcoltatok
S együtt véreztetek:

Mely ördögi ármány sugaltta tinétek:
Oroza gyilkolni, a ki mitsem vétett,
A ki oltalmazott?
Mily dőre gondolat: fejsze azon fának,
Melynek apátok árnyán nyugovának
S menedéket adott!

Avagy gondoljátok: hogy a csillagdarab,
A mely egyszer elvált, csillagnak megmarad?
S világa növekszik?
Nézzetek az égre s maglájátok ottan
Széthúzó nép sorsát hulló csillagokban...
Fényőket elvesztik.

Miért húztok kifelé, idegen világba?
Nem ragyog-e itt is az ég napvilága
Épen úgy, mint másutt?
Miért akartok adáz, népirtó harcokat? —
Nem lesz jobb a kenyér, ha a kalászkokat
Csonthalmokról vágjuk.

Embernek az ember, idegen bár nyelve,
Vérszerint rokona, istentől rendelve,
Kivel csak jót tehet;
Mért Kainnak lenni, ha békén megférhet?
Miért kiontani tengerét a vérnek,
Míg — szeretni lehet?

Ti, kiknek a végzet egy levegőt, napot,
S immár ezredéves hazát velünk adott,
Miért e gyilkos verseny?
Tölgyfa-törzs ha ledől fejsze csapásitúl:
Gyenge ag és levél nem sokka! éli tul...
Az is elhal menten.

Balog István.

Utijegyzetek.

III.

(A Mezőség, — Brassai mint drakul. — A kerek kövek — Idegen világ — A kir. tanácsos. — A só országa. — A templom. — Fölfelé. — Aszabadba. — A hol nincs ló. — Az olesó kocsmáros.)

E szives fogadás fokozta bennünk a vágyat, hogy oda menjünk s reggel aug. 31-én leginkább szentesi ek, mohácsiak és szarvasiak elindultunk keleti irányban Erdély belsejébe. Utunk a Mezőségen vitt keresztül. A Mezőség egy sajátságos alakú vidék, melynek hazánkban nincs mása, —

Az erdélyi ember úgy mondja, hogy az csupa hepe-hupa, azaz nem hegy völgy, hanem rendetlen, alakatlan emelkedések és mélyedések zavara, melyen nincs egy pont hol a szem szivesen megpihenne; nincs itt egy fa, nincs egy kő, nincs falu, nincs emberi lak, nincs élet mértföldekre.

Óra hosszat vitt minket tova a gőzvonat, hol idomtalan dombnak oldalán, hol alatta —

Karácsony.

Időjárás tekintetéből rég nem volt ily kellemes karácsonyunk mint a mostani. A tél megmaradt telnek a maga hidegével, havával, s nem vált kellemetlenné fagyasztó szelével. A fákön ezüstös zuzmara csillogott. Az utakon csörgő szánok siklottak fel s alá. Szóval minden a kellemes telet hirdeté odakünn.

Ámde benn is kedves volt a világ.

A fűtött szobákban munkálkodtak a jómamák a karácsony fának feldíszítésében. Nem egy komoly apa is hozzá látott boldogan, a dió megaranyszóhoz, visszaidézve emlékezetébe az első karácsonyfát, mikor még neki is ilyen örömet szerzett a jótékony Jézuska, ki úgy szereti a szelid ártatlan gyermek-lelkeket, s ki viszont talán ezek részéről részestül a legtisztább szeretetben.

A karácsonyfa egyre ékebb: arany dió piros alma rajta van már, a kicsiny gyertyák is meggyújtásra várnak, hogy csillogóbb legyen az öröm az ártatlan kicsinyek szemében.

És milyen titkolódzás borítja ilyenkor az arcokat. Ugy szeretné tudni a kis Mici, vajjon mit is szánt neki az a kedves Jézuska, váltig tagatódzik.

— Hozott e már valamit?

— Jaj, gyermekem, azt én nem tudhatom, csak annyit tudok, hogy ha jó leszel, ő nem felejtí elhozni a „krisztkindlit“

— Én már mindjárt jó leszek, szól a kicsike és a közlő meglepetés örömeinek hatása alatt folyton szükségii a figyelmeztetést csintalankodása miatt.

E mellett nagyon sajátosság ösztönük van a kis nobuloknak: minduntalan a d... titok feldezésére van veszélyeztetve.

— Most mért nem szabad abba a szobába menni? kérdi komoly gyanakvó képpel.

— Mert ott hideg van.

— Hát kimenni szabad mamám?

— Szabad, de ne maradj soká!

— Ugye kint nincs hideg mamám?

Ilyen furfang van a kicsinyekben. Tapogatóznak és igyekeznek megnyugodni abban, hogy a titokzatos szobába menni nem szabad, mert ott nincs meleg, de kimenni szabad, mert ott hideg van.

De elkövetkezik az este. A szülők, segítségével az angyalkáknak, (mert a szerető szülői szíveket az angyalok ösztönzik), elvégzik a nagy munkát.

Ott áll készen a karácsonyfa, csak a gyertyácskákat kell meggyújtogatni s megszé az öröm.

Ez alatt odakint az ablak alatt is megszólal az ének, egy-két gyermek — a nagyobbakból — ühégi a sietéstől megmegszakadó lélekzettel a Betlehemi pásztorokról a dalt. Kiszól a gazda:

— Hanyan vagytok?

— Szerencsés ünnepeket kívánunk — hárman!

— Hogy hívnak benneteket?

— Én, meg ez Pali, é' meg Pista.

— Hol laktok?

— Betlehemben (már t. i. a szarvasi Betlehemben, mely Krakótól nem messze esik.)

— No ezeknek joguk van a garashoz, ha Betlehemiék

Természetesen, nem lehet minden csoportot így kikérdezni a körülményeket illetőleg, de az elsőknél megkoczkáztatják néha.

Újra jönnek, de ezek már hegedű szóval kihozzák a fület. Ezek természetesen krakóiak; de tudnivaló, hogy az sínes messze Betlehemtől.

S így megy ez egész estén. Van keletje a krajczárnak és a diónak, míglen a kapuzás — ez est iránti tekintetből — korábban a szokottnál, el nem rendeltek.

Ragyog már a karácsonyfa, lármás öröme táruinak az angyalka kedvenceinek — előbb a meglepetéstől néma ajkacska. Van öröm ujjongás, melynek szemlélői az azt szerző szülők elhiszik bizony, hogy ily örömet igazán a Jézusnak, az angyaloknak segédelmével lehet csak teremteni.

Műlik az este. Csöndes békés családi körben ünnepel mindenki. Odakint szelid fényel kezd el ömleszteni a ködös fellegetek a bujdosó hold. Egy didergő fiu megy az utcán sietve.

Talán messzire tévedt karácsonyt énekelni?

— Hová sietsz kis fiu?

— Megyek a gyógyszerárba.

— Ugyan kinek? . . .

— Anyámnak orvosságért.

— Hát beteg az édes anyád?

— Beteg, nagyon megfázott, mikor galyt keresett tüzre az erdőben.

... Hát ennek mit hozott a „krisztkindli“? . . .

Bolygó.

Ujdonságok.

Felhívás előfizetésre. A „Szarvasi Lapok“ jövő január havával fennállásának

nyolcz tíz alakuton keresztül — s embert alig lattunk az állomások személyzetén kívül. Itt-ott csillamlott elő valami megrekedt víznek poshadt vize. Itt botanizált valahol Brassai egyszer, midőn a tó vízébe bemenne briesiejnek tartottak az oláhok s agyon akárták ütni, mert nem tudtak fel fogni, hogy legyen ember, ki valamit keressen ott, ahol semmi sincs. A földkép jelezte, hogy következik egy allomás, azt Virágos völgynek nevezik. No gondolám, ott felvidül majd a tekintet, s mily családás: a virágos völgy is csak az, ami a Mezőség egészben véve, unalmas egyformaság; virágnak se híre, se hamva. Azt hívém, ha ilyen Erdély, kár szép híret költeni.

Megjegyzem a Mezőségnek van egy nevezetessége: a kerek kövek. A földben találhatók itt különféle nagyságu kövek, melyek kerek mint a golyók, nagyságuk különböző, majd olyan mint egy két akós hordó, majd csak olyan, mint az ököl. Származásuk geológiai rejtély, hacsak azt nem tesszük fel, hogy az özőn vízi nagy zavarokban csiszolódtak gömbökké. Kolosvár utcáin az épületek előtt sorban az egyforma nagyságuakat szoktak sorba felállítani a szokásos korlátok helyett.

A Mezőséget is elhagytuk. Leértünk a Keresztes-mezőre.

Már itt egészen más vidék tárult fel szemünk előtt. Az Aranyos folyó partjain terül a mező gyönyörű hegyektől körveve. Ideláthatni a Thordai nasadékot, csak azt fajlaltuk, hogy épen akkor köd ereszkedett le, mely kilátásunkat azon irányban akadályoztatta. Elértünk Kocsárdra, hol a vasut kétfelé ágazik, egyik M.-Vasárhelyre, másik Gyulafehérvárra vezetvén. Itt egy kissé várakozni kellett.

Az alatt kellemetlenül hatott reánk két jelenet: Egy száz atyafi szólalkozott össze utitársainkkal s kirívó módon adott kifejezést nemzetellenes érzelmeinek. Hogy ezt se hallgassam tovább, eltekintettem a munkásokhoz, kik a pályaudvaron a talajt igazgatták. Valami harmincz nap-

számos volt ott jelen s egy felügyelő s magyarról közülök egyetlen egy sem tudott, de még csak egy árva szót sem értett. Pedig Kocsárd épen a székely Aranyos szék mellett fekszik Felvinczhez felőrányira, hát — elképzelém — hogyan allhatunk úgy egy kissé távolabb és belebb.

Végre megkaptuk a jelt az indulásra s első állomásnál leszálltunk, hogy Maros Ujvárra betekintsünk. A királyi tanácsos ur kitett magáért, elibénk küldte a bánya szükvágányú kis mozdonyát s mi a sószállító nyiltwagonokban kényelmesen elhelyezkedtünk. Előbb athaladtunk a Maros folyón s közeledtünk ahhoz a csekély, de igen nevezetes faluhoz — Maros-Ujvárhoz. Egész ünnepelesen fogadtak. Eldördültek a tarackok s szólt a bányászok zenekara. Majd a leszállásnál fogadott a bányatiszti kar.

Erre, miután már közeledett a dél, nehogy elkéssünk lementünk Magyarország egyik legnevezetesebb helyét, a sóbányát megtekinteni. Beléptünk egy hosszú magtaralakú épületbe s előbb magunkra öltöttük az ott készletben lévő felső öltönyöket. Tarsaim egyik másika vonakodott azt felvenni, de figyelmeztetésünkre, hogy az szükséges, mert különben a ruhánk szenvedne, hajlottak. Mondhatom komikus tekintetünk volt a bokaig érő vitorlavászon öltönyben, kivált ha hozzá képzeljük minő tréias észrevételeket tett reá komikumából soha ki nem fogyo egyik társunk. „No megindult a szürke barátok sora!“ Egy egyszerű pinceajtót nyitottak fel előttünk. Hát miez, gondoltuk, előbb talán erősítőt megüünk bevenni bátoritól a hosszú utra. Dehogy jegyzé meg a református tiszteletes, ki egyszersmind banya hivatalnok: a bányába megyünk! Lebocsátokzunk lépcsőről lépcsőre, folyton keringve, mindég belebb és belebb. De hát mikor lesz már ennek vége. Egyik másik mondja már 28, 30, 35 lépcsőn haladtunk le. S miből vannak az oldalalak, tiszta simított s erős szürke kövekből? vagy talán épen sóból. S meggyőződünk, hogy valóságos sóból.

No végre lent vagyunk 40 ölnyre a föld

harmadik évfolyamába lép. Az előfizetés díja marad a régi, és pedig helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre . . . 5 fnt — kr.

Fél évre . . . 2 fnt 50 kr.

Negyedévre . . . 1 fnt 25 kr.

Az előfizetéseket alólírott hivatalhoz kérjük küldeni.

Szarvas, decz. 10. 1885.

A „Szarvasi Lapok“ kiadóhivatala.

— Lapunk t. olvasóinak szívünköl kívánunk boldog ünnepeket.

— Az ovoda karácsonyfája az idén is a kicsinyek örömszivája közt lett bemutatva azoknak, mikor is a kicsinyek számos szülő jelenlétében, dal és szavallással köszönték meg az angyalkáknak az örvedetes meglepetést.

— A négyesület által rendezett s elhalasztott hangverseny jövő évi Január 3-án fog az előbb megszerkesztett tárgy-sorozattal magtartatni.

— Caramból veszedelem volt készülöben karácsony első ünnepén az ujszász-szolnoki vasut vonalon. Ugyanis az ujszász felől jövő déli vegyes személy vonatnak „tilalom“ jelezetelt, melynek értelmében előre haladásában ovatosságra lett intve, mivel előtte közel egy teher vonat ment Szolnok felé. Nem sokára meg is állította a személy vonatot egy váltó ör, hogy a sűrű ködön lessu menetben haladó teher vonatot nagyobb távolságra engedje vonulni: de a megállás alkalmával észre vette a vonat vezető, hogy a gyors vonat is rohog a személyvonatnak háta mögött szintén Szolnok felé, s nem-sokára a sűrű ködnek daczára látható volt már a gyors vonat. Egy percz — s meg van a „caramból“. A személyvonat utasai közül sohan már észrevették a közeledő veszélyt és menekülésre gondoltak; de a gépész feleslegesé tette a menekülést, mert amint már a gyorsvonat alig volt pár lépésnyire a személy vonattól, amaz ellengőzt adott, ez utóbbi pedig teljes gyorsasággal lett megindítva, s így a szolnoki állomás közelében minden baj nélkül megállapodtak az egymást üldözö vonatok.

— Póstatakarék-pénztárak. Jövő év febr. 1-jével életbe lépnek a póstatakarék pénztárak. Megyénkben nyolcz helyen lesz ilyen, és pedig: Csaba, Gyula, Szarvas, Orosháza, Gyoma, Békés, Mező-Berény, és Tót-Komlóson.

— Főispánunk marad. A lapokban elterjedt azon hírrel szemben mintha Beliczey István megyénk jeles főispánja állásáról búcsút akarna venni, jól értesült forrásokból közölhetjük, hogy a deczemberi közgyűlés alkalmával egy pártkülönbőség nélküli népes küldöttség arra kérte főispánunkat, hogy

alatt, tehát czélal vagyunk! Dehogy vagyunk, csak egy oldalt haladó folyósóhoz értünk s azon haladtunk fákyaink gyöngé fényénél tovább valami 40—50 öltre. Valami réműletes sötétség terjedt egyik oldalon s a levegőnek sajátos legyintése érte azon felül arcunkat. Állapodjunk meg, szélt a tanácsos ur, de ne csoportosan egy tömegbe, szétszórtan a folyósón! Engedeimeskedtünk. Ekkor egyet kiáltott maga alá: gyujtsátok meg a szalmát, Valami határozatlan mozgást vettük észre egy gyufa gyenge fényénél, de oly kísérteties alakban, hogy nem tudtuk felfogni, mit csinálnak itt velünk. Egyszerre fellobban a tűz pokoli mélységben. Mi ez? hol állunk mi? Hát bizony függünk 120 lábnyi magosságban, de úgy hogy azon a hitvány deszkán kívül, melyen állunk, nincs alattunk semmi egyéb mint a rémitő mélység! Ó Dante szemleme hová vezettél minket? A tűz mind-egyre jobban kezd lobogni a láthatár vonalait tágulnak, de ezzel csak fokozódik réműletünk érzelme is. Jó, hogy a bányász-zene a fenéken meg szólal, hogy legalább magunkhoz térhetünk s megkíséréljük a vizsgálódást helyzetünk felett. Egy terem áll előttünk, ennek magossága 120, szélessége is 120 lab, hossza 240 lab. E rémítő teremnek nincs egyetlen egy oszlopa, a falak fent egymás felé hajlanak, de 36 lábnyi szélességben vízirányos a boltozat. Hát ha ez mind egy borzasztó omlással reánk szakadna. Dehogy szakad, a sónak összetartása oly erős, hogy az meg nem történhetik. A rétegek függőleges irányuak s így nincs esett rá, hogy egy latnyi só valahol leváljék, hacsak a víz nem kezd rontani.

A Maros alig van pár száz öltre a bányától. Fenyegetni kezdé a bányát pár év előtt, de a baj el van háritva. A felső föld rétegben egy kör alagut van készítve, hova a Maros vize át szivárog, és onnan egy folyton működésben lévő gép szivatyuza ki s visszaadja a Marosnak. De haladjunk tovább, egy új az elébbihez hasonló terem tárul fel előttünk, hogy az egészet jobban láthassuk, a magasban körülfutó karzat gyertyák-

lemondási szándékáról mondjon le, mire ő megnyugtatólag válaszolja, hogy azon esetre ha a három...

Ajándék. Főgymnasiumunk régiség gyűjteménye érdekes két darab őskori azyagedénnyel...

B. k. nem szűnik meg, csak irányát változtatja. Nem lesz többé politikai, hanem társadalmi lap.

A miniszter elismerése. A földmivelés, ipar- és kereskedelemügyi miniszter Baranyai József orosházi bírónak...

Iskola látogatás. Békési Gyula a debreczeni tankerület főigazgatója, mint kormány meghívott...

Halálozás. Lapunk zártakor értesülünk a megyeszerte bizonyára nagy részvétel keltő szomorú hírről...

Kinevezések. A vármegye főispánja a keddi közgyűlésen Ch. r. s. z. t. Miklós Arvaszéki jegyzőt...

Táncvizsgálat. A helybeli iparos kör jövő január hó 9-én a „Barany” vendéglőben saját könyvtára javára...

Mai számunkhoz mellékelve veszik olvasóink a Franklin Társulat kiadásában megjelenő hírlapok előfizetési felhívását.

kal van ellátva. Nagyszerű látvány, egy templom, melyhez nincs fogható a föld felületén.

De bocsátkozunk egy ilyen remplom aljára. Előttünk állanak a bányászok, derékon alól földve csak tizen állanak sorba...

Itt az ideje mennünk: „Szerencse fel!” Lehaladni csak könnyű volt, de most fel. Jaj a lánknak, jaj a tudóknak...

száma és szebb kivitele mellett, kiváló irodalmi erők által kiállított folyvást növekedő változatos tartalma...

Irodalom és művészet.

A közigazgatás törvények és rendeletek kézikönyve, szerkesztette Petrovsky József. Békés Csaba 1885 Lepage Lajos bizománya.

Magyar Történelmi Életrajzok * kacsanyi és ujévi aján déknak kiválóan alkalmasak. Az egész első évfolyam 1-5 füzet 8 forint kapható minden könyvtárban.

A földből kiemelkedő egy só tömzsökben van ez, mely csak 350° hossza és 300° szélességben emelkedik ki a föld belsejéből.

De már meg is ehezünk. A nagyfogadóban várt reánk az ebéd. Az ebéd ugyan ebéd volt, de a nagy fogadó, kisnek is kicsiny lett volna.

Nekem az volt a tervem, hogy éjszakára nem maradunk Ujváron, de be-kocsizunk Nagv-Enyedre s ott a muzsák lakta városban várjuk be a másnapi vonatot...

dehogyan van! Kérésre megígérte, hogy átadja saját szobáját. A népmulatság folyt a kedvet nagyon emelte az a hír...

magyar történetnek egy-egy fontos részét, oly vonzó és jól olvasható módon tárgyalják...

Felölös szerkesztő és kiadótulajdonos: Mihály József Főmunkatárs: Keviczky László.

Nyilttér*) Hirdetmény.

Tisztelettel alulírott, mint az „Anker” élet- s járadék-biztosító társaságnak, jelenleg helyben időző felügyelője...

Ezt tanúsítja, hogy helybeli lakosnő t. özv. Konez Zsigmondné urhölgy, leánya biztosításáért 1030 forintot fizetett be; s 1884. évben 2136 forintot kapott.

Kelt Szarvason. 1885 decz. hó 20-án. Teljes tisztelettel

Rapaport Mór, felügyelő a Schönfeld fele kávéházban.

Tűzifa-eladás.

Alólírottak van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására juttatni, miszerint mult hótól kezdvesaját házamban tűzifa üzletet nyitottam.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve.

kiváló tisztelettel! 3-3 Roszjarovicz János.

*) Az e rovatban közölték frt nem vállal felelősséget a Szerk

dehogyan van! Kérésre megígérte, hogy átadja saját szobáját. A népmulatság folyt a kedvet nagyon emelte az a hír...

Az idő előre haladt Indulni készültem a biztosított halóhelyre, de két társamon észrevettem, hogy azoknak még inkább van szükségük...

Itt azonban megszakitom utitapasztalataim rajzát. Ha olvasóink türelmével nem éltem vissza, úgy a legközelebbi alkalommal vázolataimat folytatni fogom.

M. J.

H I R D E T É S E K.

Ház-eladás.

Szarvason Tűzök utca 218. számú sarok-ház, mely bármint üzletre nagyon jó forgalmú hely, igen kedvező fizetési feltételek mellett örök áron eladó.

Bővebb felvilágosítást ad a tulajdonos

Mojzsik János,
Szarvason.

3-1

KÖLCSÖN 6% és 5%-ra.

Minden önjogi személy, kinek önfentartására állandó jövedelmei vannak, ugymint: háztulajdonos, gazda, bérlő, iparos, kereskedő és hivatalnok kaphat közbenjöttem útján egy fővárosi hitelszövetkezettől 100 forinttól 1000 forintig 50 hó alatt posta-utalvány útján visszafizetendő hatszázalékos kölcsönt.

5%-os bank-kölcsön

Közvetítetik 2000 forinttól kezdve egy millióig földbirtokra, esetleg jó anyagból épült városi házakra 25 évre 2 1/2%, vagy 40 évre 1% tőketörlesztéssel. — Házkölesönél az elő irt becsülési költség előre leteendő.

Termények, tőzsdei értékpapírok, részvények stb. elvállaltatnak szerény provisió mellett eladás, esetleg előleg beszerzése végett. Végül mindennemű legjobb rendszerű varró gépeket és tűzmentes szekrényeket mint bizományos adok el. — Válasz- és portóköltség fejében 30 kr. levélbélyegben kérétek, e díj nélkül válasz nem adatik.

POLLÁK JÁNOS

bzományi és ügynöki irodája,
Budapesten, VII. Murányi-utca, 3. sz.

7-7

A z e g é s z s é g é s é l e t

fontartására kiválóan jótékony hntású táp- és gyógykávét

„HUNGÁRIA-KÁVÉ”

kellemes jó íze és zamata, valamint tiszta szép színe s rendkívüli olcsóságánál fogva felülmúl minden idegen szemes kávé fajokat.

Rendes eledelül használva felnőttek, mint gyermekeknek a gyomorból és belekből nyákos minden az emésztést akadályozó részeket eltávolít: a gyomrot és vért tisztítja, jó étvágyat elősegíti, táplál és erősít, soványoknál a hizást előmozdítja.

Mint gyógykávét használva, biztos segélyt nyújt gyomor- és bélhurut, gyomorégés, gyomor- és fejfőres gyomortól eredő főfájás és székrekedés ellen, továbbá enyhülést eredményez aranyér ideg- és szívbetegségeknél.

Kapható 1/4, 1/2, és 1 kilos dobozokban a feltaláló:
SZALÁDY ANTAL-nál Budapesten, Andrási-ut 86 Jg.
és minden érdemesebb fűszerkereskedésben helyben és vidéken **Szarvason Nyácsik Soma.**
Egy kiló ára 1 frt 20 kr.

Programm és étrendi utasítás minden dobozhoz.

N y i l v á n o s k ö s z ö n e t.

Kedves nőm tizenegy év óta gyomor- és fejfájásban szenvedvén, folyton betegeskedett, négy orvos is gyógyította: aig győztem a sok patikaaszter fizetését, sőt több fürdőt is használt huzamosabb időnkig; azonban makacs baja folyvást gyötörte mégis, úgy, hogy már le kelle mondanom az édes reményről, miszerint valaha egészségét visszanyerje. Baráti körben ajánlva lett Szalády Antal ur „Hungária kávé”-ja, ezt használva, egyre gyarapodott egészsége s nagy örömeimre pár hónapi használat multán, a legjobb egészségnek örvend. Ez örvendetes eseményt Isten és emberek előtt becsületszavammal igazolom. A kik tudták kedves nőm e nagy és hosszas szenvedését, mindenki csodálkozik felépülésén, mit is egyedül Isten után Szalády Antal ur „Hungária kávé”-jának köszönünk, nem is mondunk le annak használatáról egész életünkön át. Fogadjon Szalády Antal tisztelt honfitárs ur az én és nőm örök haláját, nagybecsű hazai találmányáért. Isteneltesse a szenvedő emberiség hasznára sokáig. Nagy-Kanizsa, nov. 2-án 1885 örökös tisztelője.

Perkó Péter.

Előttünk: Kemény József, ifj. Tersanszky József, Bátorfi Lajos mint tanuk 15-7

V E R S E N Y

a lótakaró-szedelgés ellenében!

A 87 év óta fennálló
cs. kir. szabadelalmazott

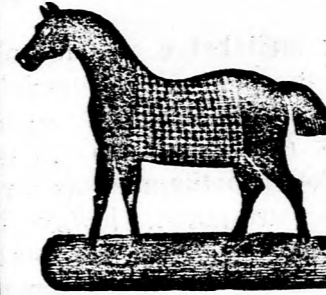
ezelőtt **LICHTENAUER özvegye és fiai**
Takaró- és pokrócz-gyára

Bécsi raktárából küld

LÓTAKARÓKAT

190 cm hossza 130 cm szélességben

romolhatlan minőségben,
sötét alap s élénk szegélyekkel darabját

1.60 frton.

beleértve a csomagolást

Tíz darab megrendelésnél egy darab ingyen vagy 10% levonás az árból.

Tömeges gyártás és óriási kelet miatt abban a helyzetben vagyunk, hogy az ilyen szokatlan nagyságu és kitűnő minőségű lótakarókat oly sokatlan olcsó áron adhatjuk. Hálairatok százával állanak betekintésre mindenkinek rendelkezésére.

Utánvételi küldemények nemetszés esetén akadálytalanul visszafizetendők;

A ezim jól megfigyelendő.

Ló-takaró-gyári-fő-raktár

Bécs, I. Rothenurmstrasse 14.

Óvást!

Óvunk mindenkit ez n áruknak oly ezégek-től való veteletől, kik átallják nevüket nyilvánosan megnevezni s a mi hirdeményeinket jogtalanul utánozzák.

!!! Vigyázat ajánlatik!!!

A legjobb és legszebb
HARMON.KÁK
és minden
Hangszerek
csak
Trimmer N. J-nál,
Bécs
VII. Kaiserstrasse 74
Harmonikák és hang-
szerek árjegyzéke kívá-
natra ingyen és bérn.

Öltönyk elmék
csak tartós gyapjúból, közepesített fémű számmára
3.10 méter 4.96 fr jó gyapjúból
8 — „ jobb gyapjúból
egy öltönyre 10 — „ finom gyapjúból
12.40 „ egészen finom gyapjúból

Legújónak gyapjú perzsen a legújónak szí-
nekben, a legújónak női posztamentókat méterre 2.20 fr
és 2.40 fr.

Fekeke Palmerston Triot, tiszta gyapjú női téli
palotnák méterre 4 l. Isten női esküjegyek és öltö-
nyöknek.

Utazási plétek darabja 4, 5, 8 egész 12 fr. Igen
finom öltönyök, rábraváló felöltő, kabát- és esküjegy-
kellékek, loden, commis, kammangam, cheviots, tricou,
perzsen, doskinging szöveteket ajánl.

Alapítva **Stikarofsky János** — 1866 —
Egyári raktár-gérunderben.

Mintak népmérete. Mintak a szabó urak számára népmé-
retben. Utánvételi küldemény 10 fron felül bérmentve.
Állandó raktárunk van 150 000 fron o. e. megválasztott
értékben és természetben, hogy az én világhíremlenél sok
manódek (Kest) 1-3 méternyi hó szaszgiban találhó, en
pontos képméretei vannak az előre maradókat melyen
leszállított áruknak elcseszténi. Minden főtámasz gondol-
kodó embernek le kell írnia, hogy oly kis maratók-
ból miniat kérteltem küldeni, mert néhány száz mintá
megrendelésnél e maratókban mi sem marad; e szerint
a legnagyobb szelvény az, ha kelme lázerek, maratók
mintákat melletted; az ilyen ezekben a maratók da-
rabokból és nem maratókban vannak s az új eljártás
ezéja könnyen feltehető.

Oly maratók, melyek nem tesszenek, kiszerel-
tenek, vagy vizsákkellétek a pénz.
Levelezétek német, magyar, cseh, lengyel, olasz
és francia nyelven.

H I R D E T É S.
Jó karban lévő egy
Z O N G O R A
eladó a gyógyszerésznél
Ö c s ö d ö n.

Melléklet a „Szarvasi Lapok“ 52-ik számához.

TÁRCZA.

A „Pesti Hirlap“ műhelyében.

Sohasem láttam még nagy nyomdát és szerkesztőséget. Mindezek úgy lebegtek előttem, mint valami miszteriumok, a miket csak sejteni lehet, de tudni nem. Némelykor megkapott a kíváncsiság, de a magamfajta vidéki ember hamar letelez arról. Mert a mikor kíváncsi, éppen akkor nincs alkalma; a mikor pedig alkalma van, éppen akkor nem kíváncsi.

Olyan nyomtató instrumentumot láttam már, a mit ember hajt, a minön itt a mi ujságunkat nyomják: ez sem egészen bolondság, de megsem az az igazi. Egész mesék szárnyalnak arról.

A „Pesti Hirlap“-ot járatom már jó ideje. Még pedig megmondom, miért járatom.

A Kerekes Jóska a nyereggyártó szomszédom szidta le egyszer előttem: akkor még én csak heti lapot járatam.

Azt mondja ugyanis Kerekes Jóska, van annak már vagy három éve:

— Megjártam a lapommal, cudarul megjártam.

— Melyik lapot járta?

— A „Pesti Hirlap“-ot, mert azt hallottam volt, hogy ez a Kossuth lapjának az unokája.

Hát nem az?

— Nem kell nekem többet, mert nagyon szeretni a zidókat.

Kevés vártatva benyitottam a sarki boltba a pálinkás zsidóhoz, aki éppen akkor esapkodta dühösen a pudlihoz a „Pesti Hirlap“-ot.

— Mi baja Móric komám azzal a szegény ujsággal?

— Hogyne dühösködném mikor ez is a zsidók ellen agyarkodik.

Kevés szóból ért a magyar ember. Him, valami pompás igazmondó lapnak kell annak lenni! Ha a zsidó is megtalálja benne, ami haragítja és a keresztény is, akkor az a lap igaz uton jár. Mindjárt is elhatároztam az anyjukommal, hogy praenumerálunk rá.

Azóta folyton járatom s mondhatom, meg voltam vele elégedve, megszerettem, nem tudtam el lenni nélküle, minden egyes munkatársát megősmertem, olyanok lettek azok nekem két év alatt, mintha a legjobb pajtásaim volnának. Szinte elképzeltem magamnak, hogyan nézhetnek ki. Közézős, kedélyes embernek képzelem Borostyáni Nándort, aki nagy hassal és tokával csibukozva írja kedé-

lyes tárcát. Törs Kálmánt pedig hatalmas leventelalagnak gondolom, hosszú fekete hajjal, aki cikkírás közben dühösen perccgetti tollát s egy-egy csattanós mondatnál felugrik s megfenyegeti ökleivel Bécsét. Nagyon derék ember lehet az. Mikszáthra meg merem volna esküdni hogy úgy néz ki, mint ama öreg ur az „Urambátyám“ címlapján Végteleül szeretem olvasni Beksiest is, látszik minden sdrából, hogy nagyon szereti a hazáját, de rosszul választja meg a barátait. Quintus szintén józú ember, Taborit is szeretem, olyan vékony cingár legényke lehet, aki örökké a színésznők után futkos... De hát magam is olyan hamis kópé voltam jogász-koromban.

Az öreg Pulszky urat már ösmerem a Bolond Istókból. Akármint ír, mindég sok abban a bölesség. Az öreg Pulszky tovább lát az órránál. S ezzel nagyon sok van mondva. Én csak azt csodalom, hogy amit ír, azt az órrával el nem törli.

Egyszóval megszerettem a lapot s el nem tudnám hagyni semmi áron. Most ősz felé nagyon megromlottak a szemeim, s minthogy a „Pesti Hirlap“-ot betűt is nagyon megromlottak, már-már az elválás küszöbén állottunk, midőn egy nap, valami két hete annak, egyszer csak megjelent az én kedves lapom megfődvá, ragyogó pompában.

Megörültem neki. Mintha csak kitalálta volna, hogy válni akarok, hogy a szemem fáj.

Örömben elhatároztam hátából, hogy mint hajdan a jó öreg Zajtai István, betérek Budapestre s meglátogatom az ujságomat.

Egész csodákat hallottam a rotációs-gépekről, s lapomat most rotációs-gépen nyomják, az új kornak eme csodáján. Nem kell már többé felhasitanom a kezemmel, fölívágyva kapom, maga az a bolond rotációs-gép metszi fel s olyan nyomot hagy, a merre vág, mintha ki lenne csipkézve.

Előkelő dolog ez. A mi a damánál a brüsszeli csipke, az a lapnál a megcsipkézett szék.

Egy szó mint száz, amit föltettem magamban, meg is eselekedtem; egy szép délután ott toppantam a „Pesti Hirlap“ műhelyében.

Ott nagy előzékenységgel fogadtak. De nekem mégis furesan esett. Mert én egészen idegen voltam rájok nézve, ámbár egy cseppet sem éreztetek velem, míg ők egészen ismerősek voltak, noha én ezt nem bírtam velök éreztetni. Hanem mondhatom nagy változáson mentek keresztül. Borostyáni szikár, halovány, Kenedy olyan, mint egy burkus iskolamester, Mikszáth hasonlít egy vidéki fiatal

prókátorhoz. Eötvös Károly egy eszmadia atyamester benyomását teszi, Beksiest meg olyan, mint egy urnsági nevelő.

— Azt a nagy szörnyeteget jöttem megnézni — mondam.

Legott levezettek a földszintre a nyomdába s megmutatták az új rotációs-gépeket.

Epen akkor is prüszkölt és dolgozott ez a rettenetes sarkány, mely zakatol, zúg, köhög: papírost eszik és kész ujságot köpköd.

Egy óriási papírtekeres áll előtte, melyből a „Pesti Hirlap“ egy napra való minden példánya kitélik, több mint huszezer.

Ezt a papírzalagot huzogatja a nagy szörny, miut mikor a komédiás huzza a pánlikát, csakhogy az kifelé a gyomrából, ez meg befelé a gyomrába.

A papírzalagot legelőször megnedvesíti egy helyen, aztán behébb huzza s telenyomja az egyik oldalát, tovább esuszik az óriási pánlika, s tele nyomja a másik oldalát is, — most egy henger alá jön s a gép egy éles késsel elmetszi (tud az a gép még tan gondolkozni is) éppen olyan alakura a milyennek egy „Pesti Hirlap“-nak lennie kell. Ezzel tovább szalad a már tele nyomott papír (de mindez lóhalálban történik), mire egy készülék kettészakítja az az elmetszett vonalon. Ezaiatt egy másik készülék már meg is szárította a megnedvesedett lapot. Most egy lejtőre és a már elvált példány, hol valami gonosz gnóm egymásba rakja könyv-alakba. A lejtőnél lesuhan az egymásba rakott példány, s egy tompa kés rácsap a középre, mire összehajlik kétrét, most megint tovább fut, míg egy másik henger alá ér, a mely megint összehajítja egyszer, akkor újra felszalad a lejtőre, a honnan a gép egy szájnilyason át kihajítja a kész példányt, mintha mondana: „Eredj a világba! Beszédj el mi történt.“

Ilyen csodálatos utat tesz meg a papír az óriási szörnyetegben s utközben ujság lesz belőle.

S míg a rettenetes ördögi mű, mely ezer meg ezer srófból, hengerből, billentyűből és tudja sten meg a gépész, mi mindenből áll, ezt a nagy munkát oly örült gyorsan végzi, még arra is ráér (mint a nagy tarokkisták játék közben a ponteket) hogy azt is olvassa s jelzi hány példányt lökött ki.

Megesóváltam a fejemet, s mi után jó darabig megbamultam a gigászt, mely száz embernek a munkáját egymaga végzi óriás pontossággal és bravourral, hazajöttem most még kevesebbet értek hozzá, mint azelőtt, mikor még nem láttam.

tu-
rosi
ndő
rosi
es-
leit
eket
kr.
ben!
fiai
AT
m. szé-
égben,
szegé-
at
n.
golást
vagy
helyzet-
kötő
adhat
nkinek
etalanul
tár
ezégek-
ilvāno-
gialanul
0-3.

H I R L A P
M Ũ H E L Y E B E N

Irodalom és művészet.

Takarékoskodjunk! Ki ne követné szívesen ezt az elvet, mikor tudhatja, hogy általa nem csak megtarthatja jólétét, hanem gyarapíthatja is? S ha takarékoskodásról van szó, hol lehetne ezt jobban gyakorolni, mint otthon; s ki tehetné jobban, mint a ház asszonya? Igen, a hol a nő, a családanya takarékos, ott az egész család jóléte szemlátomást gyarapodik. S melyik nő nem tudna takarékoskodni? Nem hisszük, hogy volna olyan. De van sok oly módja a takarékos, ságnak, melyek általában nem ismerete-ek még Most itt lehet olcsóbban vásárolni, majd meg annak van a rendesnél olcsóbb előállítás módja, máskor meg oly dolgot végezhetünk könnyű szerrel, kevesebb költséggel, sőt sokszor költség nélkül otthon, melyet ezélt drága pénzzen más által kellett végeztetnünk. Szóval száz és száz módja van a takarékoságnak. Minden hölgy örömmel fogad tehát egy oly megbízható tanácsadót, a milyen a „Magyar Háziasszony” című heti lap mely az életben előforduló minden körülmények között hasznos utmutatással szolgál s e jó tanácsok folytán eszközölt megtakarítások bizonyára százszorosan is felérnek avval a csekély előfizetési árral, mibe e hasznos folyóirat kerül. A „Magyar Háziasszony” előfizetési ára egy évre csak 6 frt. fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr. előfizetheti legzélszerűbben postautalvány által, czimezve a „Magyar Háziasszony” kiadóhivatalához Budapestben nagy korona-utca 19. — Mutatványszámok ingyen küldetnek mindazoknak, kik a kiadóhivatalhoz e-c-ért — legzélszerűbben levelezőlappal — fordulnak. A legújabb szám a következő változatos tartalommal jelent meg: Tartalom: T. olvasónőinkhez! — A nő házas hivatása. Gyertyánosi Károlytól. — A gyermekek testi nevelése és annak befolyása az életkorra. Richtmann Mórtól. — Párisi divatlevél, Mademoiselle Guillaumette-től. — Kérdés a „Magyar Háziasszony” olvasónőikhez. — Egyletek és jötekonyság. — Irodalom és művészet. Különfelek. — Háztartási gazdaság. — Konyhaszat. Heti étlap. Popper Amáliától. — Hogyan főzzünk, süssünk? — Hymen. — Kérdések és feleletek. — Fővárosi bevásárlási források. — Heti naptár. — Házicikkek legújabb á-jegyzéke. — Szerkesztői üzenetek. — Kiadóhivatal postája. — Nyílt tér. — Hirdetések. „Munka után” szépirodalmi melléklet tartalma; Dalok. Csatkai Ignácztól. — Budapesti élet Andrástól. — A cserháti népköltő. Brankovics Györgytől. — A kis makrancos Tolgyesi Mihálytól. — Falusi rokonok Regény. V. Gaál. Karolínától. — Gondolatok. — Apróságok. — Sakkalány. Hankiss Károlynétól. — Megfejtések.

HIRDETÉSEK.

7463—1885

Hirdetmény.

A b-gyulai kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Horváth Gyula kormánybiztos úrnak, mint a

Tisza-Körös-Maros közötti érdekeltség képviselőjének az öcsödi gyiger-takács zug és révlaposi dűlőben a kártalanítási eljárás megkezdésére Öcsöd községhezába tárgyalási hatánapul 1886. január 9. napjának d. e. 9 óráját kiltzte, arra tehát a kártalanítást s az összeírásban foglalt azon tulajdonosokat, a kikkel az arra nézve egység nem jött létre, nemkülönb a többi összes telekkönyvi érdekelteket ez uton is azon hozzáadással idézi meg, hogy az érdekeltek elmaradása a kártalanítás fölött hozandó érdemleges határozatot nem gátolja; — egyszersmind a távollevők és ismeretlen tartózkodásuak részére gondnokul Kis János öcsödi ügyvédet hivatalból kinevezte.

Kir. Törvényszék B. Gyulán 1885. dec. 12.

Novák	3—2	Lipóczy
elnök.		jegyző.

7310—1885.

Hirdetmény.

A b-gyulai kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Horváth Gyula kormánybiztos úrnak, mint az 1881. LII. t. cikk szerinti érdekeltség képviselőjének Szarvas község határában az u. n. nagy és kis fok és keskeny dűlőben fekvő ingatlanok birtokosai elleni kisajátítási ügyében a kártalanítási eljárás megkezdésére Szarvas község házába tárgyalási hatánapul 1886. évi január hó 8-ik napjának d. e. 9 óráját kiltzte; arra tehát az összeírásban foglalt ama tulajdonosokat, a kikkel az arra nézve egység nem jött létre, nemkülönb a telekkönyvi érdekelteket ezuton is ama hozzáadással idézi, hogy elmaradásuk a kártalanítás felett hozandó érdemleges határozatot nem gátolja s közhírré teszi, hogy a távollevők s ismeretlen tartózkodásuak számára gondnokul Dr. Lengyel Sándor szarvasi ügyvédet hivatalból kinevezte.

Kir. Törvényszék B.-Gyulán 1885. december 3.

HERBERT,	LIPÓCZY
h. elnök.	jegyző
3—3	

Haszonhetedik évfolyam. ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS A BUDAPESTI BAZÁR 1886 ÉVI FOLYAMÁRA.

A „Budapesti Bazár” egy év lefolyása alatt 2000 illusztráción — képeken és ábrákon — mutatja be minden idenyre a legújabb divatot, a fehéreművek legszebb mintáit, a kézimunkák minden ágazatát értelmes magyarázatokkal kísérve. Minden száma mellett felváltva hoz szabásrajzokkal nagy ivet himzőrajzokkal, monogramokkal és papír kivágot szabásmintákat.

A „Budapesti Bazár” minden száma mellé egy művészileg rajzolt színezett párizsi divatkép van mellékelve. A „Budapesti Bazár”, gazdag szépirodalmi részével, díszes kiállításával és hasznos mellékleteivel páratlanul áll a divatlapok között.

A „Budapesti Bazár” szépirodalmi részét egy iv regénymelléklettel bővítettük meg, melyből idővel csinos könyvtárt gyűjthetnek az előfizetők.

A jövő évi regénymelléklet, a kedvelt francia író Daudet Alfons

„VETRIS KISSASSZONY”

című rendkívül érdekes regénye lesz.

A „Rózsaszínborítékot” annyira megkedvelt „Társalgó csarnok”-ot — kérdések és válaszok közlésére — továbbra is t. előfizetőinknek engedjük át.

A „Budapesti Bazár” előfizetője megrendelhet saját nevére monogrammot fehéreművek jelzésére.

A „Budapesti Bazár” a megrendelések rovataban ismerteti a főváros legjelesebb és legutányosabb üzleteit.

Csak is a „Budapesti Bazár” részelteti vidéki t. előfizetőit azon kedvezményben, hogy elfogad bármily tárgyra megrendeléseket.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK.

A „Budapesti Bazár”-ra a regénymelléklettel együtt:

Egész évre (januártól-december végeig) 10 frt — kr.

Fél évre (januártól-június végeig) 5 „ — „

Negyed évre (januártól-március végeig) 2 „ — „

Kedvezmény árban rendelhetik meg t. előfizetőink:

A „Kilenc milliós ember” című regényt; 80 kr.

Bolti ára: 1 frt 20 kr.

A „Helén” című regényt 80 kr. — Bolti ára 1 f. 20 k.

A „Mérgekverő szerelme” című regényt; 50 kr.

Bolti ára: 80 kr.

Az előfizetési pénzek a „Budapesti Bazár” kiadóhivatalához küldendők (koronaherezeg-utca 17. szám.)

Mutatványszámot küldünk szívesen 3—3